

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov.

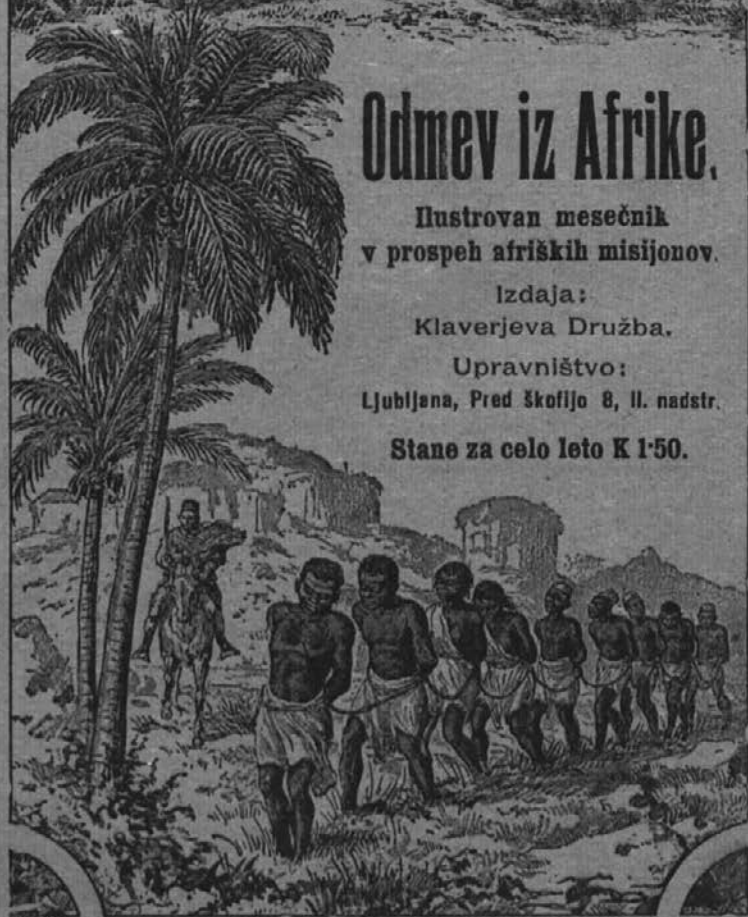
Izdaja:

Klaverjeva Družba.

Upravišтво:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Vsebina številke meseca novembra:

Dušna premijal — Praznik vseh svetnikov! (Iz pridige o. Donovan.) — Ostal bom zvest misijonskemu delovanju. — Misijonski dopisi. Apostolska prefektura Spodnji Niger. (Pismo o. Shanahan.) — Apostolska prefektura Rodezija. (Pismo o. Torrend.) — Apostolski vikariat Zgornji Nil. (Piše o. Scheffer.) — Pisma misijonarjev (došla od 1. junija do 1. julija 1916). — Kratki misijonski dopisi. — Kaj je Družba sv. Petra Klaverja? — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Glasovi iz kroga naših citateljev. — Popolni odpustek. — Sliki: O. Casset, S. J., poučuje zamorske otroke v Rodeziji v katekizmu. — Marijina kapela na vrtu misijonskega zavoda Družbe sv. Petra Klaverja, Marija Sorg pri Solnogradu.

Našim cenjenim pospeševalcem in naročnikom.

Tiste naše cenjene pospeševalce in naročnike, kateri za tekoče leto še niso poslali svojega prispevka, vljudno prosimo, da z ozirom na sedanje težko stališče misijonov kmalu pošljejo svoj podporniški prispevek ali naročnino.

Vsako premembo naslova naj blagovolijo naši cenjeni naročniki in pospeševalci koj naznaniti upravnistvu, da se jim more list pravočasno dostaviti.

Darovi

od dne 1. do 31. avgusta 1916.

Za afrikanke misijone: Volilo od + T. Ježovnik 20 K, H. Pance 2 K, A. Suster 50 v, J. Vukšinič 26 K, volilo + M. Juvan 200 K, za najpotrebnejše misijone: M. in M. Pavalec 9 K, stari Pavalec 20 K, T. Golob 2 K, J. Črnčec 50 v, M. Ohmelik 50 v, K. Marat 2 K 80 v, J. Jaklič 1 K, I. Pačsteber 50 v, M. Poje 10 K, + M. Modic 80 v, K. Ozebek nabrala 70 v, Neimenovan 10 K, A. Polajzer 7 K, N. N. 1 K, M. Ferlan 10 K, in nabrala 30 K za najpotrebnejše misijone, T. Lenard 10 K, F. Bučik 11 K 25 v, preč. g. sup. Fr. Javšovec 8 K, A. Stojan 50 v, M. Gogala pridobila po nabiralniku 10 K, L. Celik 100 K, B. Terjašek 3 K, J. Znidaršič 10 K, M. Arnuš 1 K, Neimenovan za najpotrebnejše misijone 20 K, U. Orešnik 5 K, K. Remec 10 K, Esih 1 K, Neimenovani dobrotnik (za nabavo monštrance) 200 K, N. N. (za nabavo rožnih vencev za zamorčke) 5 K, F. Kaltnekar (za kip presv. Srca Jezusovega) 1 K.

Za sv. maše: A. Horvath nabrala 120 K, preč. g. kurat R. Logar 8 K, A. Zarnik 2 K, c. ursulinski samostan 6 K, F. Mihelčič 4 K, N. N. 40 K, N. N. 60 K, K. Premru nabrala 40 K, H. Merva 20 K, E. Dolinšek 3 K, N. N. 4 K, U. in M. Male 64 K, M. Kumprej 20 K, E. Dolenc 4 K, F. Logar 10 K, T. Mejavšek 20 K, M. Brežnik 40 K, J. Koren nabral 4 K, J. Znidaršič 2 K, N. N. 4 K, Esih J. 4 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: Mar. Vukšinič botrinski dar deklice na ime: Marija 24 K, J. Vukšinič botrinski dar dečka na

O. Casset, S. J., poučuje zamorske otroke v Rodeziji
v katekizmu.

Dušna premija!

V namen naših naročnikov in dobrotnikov bo od afri-
kanskih misijonskih škofov in misijonarjev letno branih
482 svetih maš.

Praznik vseh svetnikov!

Čudovito se strinjata berilo in sv. evangelij na dan
vseh svetnikov in jasen nam je po njih nauk tega veličast-
nega praznika. V sledečem povzamemo nekaj podatkov iz
pridige neumornega vodje naše ameriške osrednje hiše
v St. Louisu, Mo., o Donovanu, dne 1. novembra 1915,
ter jih podamo našim cenjenim čitateljem v spodbudo. Go-
vornik pravi med drugim:

„V berilu nam sveti Janez govori o nebeškem Jeruza-
lemu, o veličastvu, katero bo nad nami razodeto takrat, ko

bo dopolnjeno število zaznamovanih in onih, ki so si zaslužili večno blaženstvo; kako se bo spremenila in prenovila površina zemlje, ko se bo vršila ženitnina nebeškega Jagnjeta in bodo vsi pravični enoglasno peli novo pesem: „Ti si bilo darovano in si nas odkupilo s svojo presveto Krvjo iz vseh rodov in jezikov, ljudstev in narodov.“ Sv. evangelij pa nam v svojih osmero blagrih kaže pot, katero so hodili svetniki, živeč na zemlji, ter si po mnogih bojih in trpljenju priborili venec zmage. „Kajti vsak, ki se vadi v tekmovalnem boju, se zdrži vsega, in sicer zato, da doseže minljivo krono, mi pa, da prejmemo nevenljivo. In osmero blagrov današnjega sv. evangelija, ta edini vir prave sreče, kaj je neki drugega, kakor ravno toliko načinov boja zoper zapelejanje sveta, mesa in hudega duha. Nadalje govori berilo o nebeškem veličastvu, med tem ko nas sv. evangelij opozarja, kaj moramo storiti, da bodemo kot pravi učenci tistega, ki je prišel na svet, „ne da stori svojo voljo,“ ampak „da izvrši voljo svojega Očeta, ki je v nebesih,“ deležni nekoč tega veličastva. Vprašajmo se torej: Smo li na tem potu, ki pelje v družbo izvoljenih? Ako živimo kot pravi kristjani, smo na tem potu; če ne, smo morda blizu njega, vendar ne na njem.

Pojdimo nazaj v apostolske čase ter si oglejmo krasne zglede prvih kristjanov. Vsak vernik tistih dni je bil drug Kristus, vsak čas pripravljen, dati svoje življenje za svet, kateri jih je sovražil in preganjal. Mogočneje ko nas je takratne kristjane prešinjal duh božjega Učenika, saj so prišli proč od mutastih malikov k studencu življenja. In vedeli so ceniti to premembo ter so to pokazali tudi s svojim življenjem. Odpovedali so se veselju tega sveta in s tem tudi njegovim načelom. Da, odmrli so svetu ter vse svoje dušne in telesne moči posvetili službi Kristusovi. Zato vplivajo njihove čednosti kot blagonsne dišave do današnjega dne.

Toda ali pač premisiimo dovolj, da sveta Cerkev ni nehala biti apostolska? Dolžnost, dana ji od začetka, „iti po celem svetu in vsem stvarjem oznanjati sv. evangelij“, se še ni popolnoma uresničila, in „evangelij kraljestva bo oznanjevan po vsem svetu v pričevanje vsem narodom, in tedaj pride konec.“

Glavno prizorišče apostolskega delovanja sv. Cerkve v današnjih dneh je brezdvomno med pogani in neverniki. Ako hočemo dobiti vpogled v življenje prvih kristjanov, ozrmo se kratkomalo na našo mlado Cerkev v zunanjih misijonih. Novospreobrnjena ljudstva so prvi kristjani naših dni. Du-

hovna združitev z njimi nam bo mogočno sredstvo, izkazati se vrednejše imena kristjanov.

Ljubi prijatelji misijonov! Pokazati vam hočem način združitve s temi novimi kristjani, pot, ki jo obdaja blišč čiste, nesebične ljubezni do Boga in bližnjega, kakor o njej čitamo v dejanju apostolov in v pismih sv. apostola Pavla. Ta pot je dejanska udeležba pri delovanju Družbe sv. Petra Klaverja za afrikanske misijone. Misijonsko gibanje je nastalo iz križarske vojske zoper suženjstvo, za katero je kardinal Lavižeri l. 1888. ob priliki proglašenja sv. Petra Klaverja svetnikom navduševal vso Evropo. Cilj te Družbe je rešitev in pokristjanjenje cele Afrike s svojimi 160 milijoni nekrščernih duš. Javna trgovina s sužnji je sicer skoraj popolnoma odpravljena, a ne tako suženjstvo žene, ki še neovirano gre svojo pot. Še vedno prodajajo starši svoja dekleta tistim, kateri največ obljubijo zanje. Da, to nepopisno gorje teh usmiljenja vrednih stvari kliče po posebni misijonski združitvi, ki naj bi storila konec tem, našega časa tako nevrednim razmeram.

Jasno je torej vsakemu razumnemu katoličanu, zakaj mu je dolžnost prispevati za podporo zunanjih misijonov sv. Cerkve, ker ve, da o njej veljajo besede: „Zahtevaj od mene in dal ti bom ljudstva poganov za dediščino in skrajne meje zemlje kot lastnino.“ In zopet: „Glej, dal sem ti, da postaneš luč poganom, da postaneš moje zveličanje do skrajnih mej zemlje.“ Dalje: „Pojdi na levo in desno in tvoji potomci naj prejmejo dedščino poganov ter stanujejo v razdejanih mestih.“ Toda kako naj se to doseže, ako ne bo v kraljestvu Kristusovem vsak prispeval svojega deleža — kateri državljan je oproščen davka (direktnega ali indirektnega)? Ti vrše svojo dolžnost v osebni službi na fronti, namreč duhovniki in misijonske sestre v daljnih deželah. Drugi z molitvijo in podpiranjem misijonov potom miloščine. Z molitvijo vsi; z miloščino oni, katerim je to mogoče, in če je dar še tako majhen, saj pravi Sv. Duh: „Če imaš veliko, daj v obilnosti, če pa imaš malo, daj tudi od tega, kolikor moreš.“

Bodite zagotovljeni, ljubi prijatelji, da se zgledi velikodušnega mišljenja ne najdejo samo med duhovniki in sestrami, kateri delujejo med pogani, ampak tudi v domovini prinašajo tisoči velikanske žrtve, da bi se čim prej pospešilo razširjanje sv. vere ter pripomoglo h končni zmagi — mnogi pijo svojo jutranjo kavo brez mleka — drugi, otroci, si pritrčajo vsak darovani vinar, da morejo prihranjeno denar porabiti za misijone.“

Opomba uredništva.

Mala pomoč, za katero prosimo vernike, obstoji v naročitvi časopisov Družbe sv. Petra Klaverja: „Odmeva iz Afrike“ (letno 1 K 50 v) in „Zamorskega otroka“ (letno 1 K.)

Ne odnehajmo pridobivati novih naročnikov tem ilustrovanim misijonskim listom, saj so edini te vrste v našem milem slovenskem jeziku; ne strašimo se misli, da obremenimo s tem ljudstvo. Misijonski prijatelji gotovo nimamo kamenitega srca za uboge in vsaka beda nas zadene v dno srca. Toda kolikokrat vidimo, da kupujejo čisto revni ljudje na cesti slabe časnike, samo da imajo kaj čitati. Evo vam tukaj hvaležnega polja za delovanje; podpirajmo dober tisk s tem, da razširjamo „Odmev“ in „Zamorskega otroka“; kajti s tem vršimo dvojno dobro delo: pomagamo ubogim poganom v Afriki ter svojim bratom in sestram v domovini.

!! Ostal bom zvest misijonskemu delovanju !!

naj bo geslo vseh ljubih bralcev. To pokaži še prav posebno sedaj. Klaverjeva Družba je izdala letos prvič **Klaverjev koledar**. Nadomestil bi rad misijonarja pri vseh, kdor ga bere. Skrbite torej, ljubi misijonski prijatelji, da ga dobijo vse družine! Kako veseli ga bodo vrli bolni vojaki, da najdejo v njem dušno zdravilo in tolažbo, saj je tudi za posameznika krasno berilo. In kje naj iščemo pripravnejšega Miklavževega darila za mladino, kje lepšega božičnega darila za odrasle sedaj, ko res ne moremo razpolagati z mnogim denarjem in vendar bi jim radi napravili malo veselje tudi v teh žalostnih časih: Saj velja

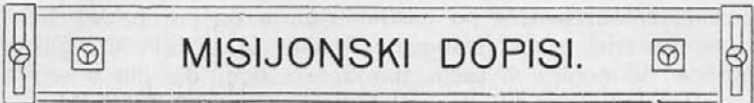

1 koledar samo 30 vin.

Junak je, kdor se ne ustraši sovražnika in ostane zvest
— do smrti zvest tudi misijonu!

MISIJONSKI DOPISI.

Apostolska prefektura Spodnji Niger.

Osem milijonov poganov čaka misijonarja.

Želimo, da bi sledeče vrste, ki jih je pisal preč. o. Sha-nahan od očetov Svetega Duha, naši vrhovni voditelji, osrčile naše misijonske prijatelje ter podvojile njih vnemo. „Osem milijonov poganov čaka misijonarja“ — in on ne pride! — Oh, pospešimo vendar njegov prihod!

O n i č a , 22. februarja 1916.

Visokorodna gospa grofica!

Žalibog se je moja zahvala za vsoto K 2034·80, ki ste jo blagovolili poslati mojemu misijonu ob Spodnjem Nigru v teku leta 1915., zelo zakasnila.

Nas je vojska posebno hudo zadela, šest naših misijonskih duhovnikov je bilo odpoklicanih k armadi, in sicer oo.: Léna, Delisle, Douvry, Grandin, Bindel in Péral; pred kratkim je moral še eden tudi zaradi vojske odpotovati. K sreči je dovolila vlada našim vrlim Elzačanom veliko prostosti; lahko delujejo v svojih postajah, kakor da bi bilo v Evropi vse v redu. Delo v vojsko odpoklicanih misijonarjev se je razdelilo na ostalih trinajst v prefekturi. Teh trinajst ima 152 postaj s skupno 20.000 dušami, ki so deloma katoličani, deloma katehumeni, v oskrbi. Čestokrat sem popolnoma sam na glavni misijonski postaji. Vkljub temu so vse naše postaje odprte in mi delujemo kakor po navadi. Vendar naše delo sedaj ni popolno in dovršeno, a glavno je, da ta kosček božjega vrta ni sam sebi prepuščen.

Denarnega vprašanja se niti ne maram dotakniti. Preveč je nesrečnih, ki so brez kruha in strehe od gorja potrti, da bi se drznil izustiti le najmanjšo tožbo. Ljubi Bog nam bo vedno toliko dal, kolikor potrebujemo za življenje.

Jaz dobivam redno francosko in angleško izdajo „Odmeva iz Afrike“. V deželah, kjer se govori angleški, bo ta list mnogo dobrega storil. Po časopisju podpiramo na poseben način delo spreobračanja poganov. Od vseh 300.000.000 udov katoliške Cerkve jih ve zelo malo, koliko store oni, ki prinašajo poganom, in teh je 1200.000.000, oznanilo zveličanja. Kar se samo Spodnjega Nigra tiče, lahko popolnoma mirno rečem, da bi bilo v nekaj letih lahko do 100.000 katehumenov, ako bi imeli misijonarjev. Dežela s svojimi 8.000.000

dušami zré hrepeneče po misijonarju, a on ne pride! Kdaj se bo zavedel svoje naloge: „Pojdite in učite!“ Vi, gospa grofica, Vi pojdite k vsem narodom s tem, da jim v svojih raznojezičnih listih kličete: „Pojdite in učite . . .“ Koliko blagoslova Vas čaka, Vas in Vaše sodelavke!

Apostolska prefektura Rodezija.

Apostolsko delavni o. Torrend piše naši vrhovni voditeljici 26. marca 1916 sledeče:

Velerodna gospa grofica!

O našem malem misijonu v Kazizi, kateremu ste tako blagohotno naklonjeni, Vam že dolgo nisem poročal. In današnje moje pismo je prošnja za pomožna sredstva, da morem vsaj deloma vzdrževati svoje katehiste.

Na različne načine sem v nekaterih vaseh poskušal nastaviti katehiste, a povsod le z neznatnim uspehom. Ljudstvo je prišlo sicer nekoliko k pouku, a cele stvari ni vzelo za resno. Razen tega so bili tudi katehisti šele začetniki in malo izobraženi. Sedaj, hvala Bogu, imam tri nove katehiste, od katerih pričakujem več uspeha. O enem, namreč Francišku Borgia, sem Vam nekoč že poročal, kako je po dolgi ločitvi, bil je namreč uropan, našel po božji previdnosti zopet svojo rodbino. Posrečilo se mu je z ženo, katero si je privedel iz Miruru, začeti z delom in ravno včeraj mi je pisal, da ima že 20 katehumenov. Drugi katehist, o katerem sem Vam menda tudi že pisal, je Kamilo, tretji pa Noe. — Tudi slednja počasi napredujeta in mi od časa do časa privedeta osebe, katere sta poučevala, da jih pripravim na sv. krst. Kakor vidite, naši uspehi niso ravno sijajni, vendar treba pomisliti, da sem, prišedši semkaj, pričel orati ledino. Vrhutega so tukajšnji črnici krščanskim načelom mnogo manj pristopni kot drugod.

Naši katehisti delajo brezplačno, sicer jim tuintam dam kako darilo, a to je tudi vse.

Edina moja pomožna sredstva so dohodki naših polja; pa pridejo vremenske nezgode, kakor n. pr. letošnja suša, in kaj tedaj? — Da uredim delovanje katehistov, bi potreboval okrog 20 funtov šterlingov, a kje jih dobiti? razen, če se me usmili Vaša velikodušna ljubezen!

Mali naš misijon vodi že dve leti preč. o. Kraupa iz Katondue, toda razdalja med obema postajama je prevelika, nad 150 kilometrov, in dokler traja vojska, mu ni dovoljeno

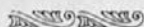
obiskati svoje podružnice. Kratko pred izbruhom vojske je obljubil poslati semkaj vsaj enega misijonarja in enega brata za pomoč; opustiti je moral tudi začasno lepo misel o ustanovitvi ženskega samostana.

Za sedaj je pač božja previdnost drugače odločila!

Sicer pa, hvala Bogu, tukaj malo čutimo o vojski. Naši črnici bi niti ne vedeli o njej, ako bi jih ne potrebovali bolj kot navadno za nosače proti meji. Zato pa se imajo bojevati z drugo nadlogo, namreč z veliko sušo, katera jim je dohodke njihove žetve za polovico skrčila. Zelo bodo morali varčevati, če hočejo izhajati do prihodnje žetve. Vendar v tem oziru ne potrebujejo posebne pomoči, ker naučili smo naše ljudi ob pravem času in zadostno obsejati svoja polja, da se tako izognejo lakoti.

Nujno bi pa potreboval 100 izvodov knjige *Za Mpu-lumutsi*, toda kako mi jih naj določite? Mogoče vsaj 10 komadov po pošti?

Sedaj izpopolnujem Tanja primer z besednjakom v Tanja-, Burine-, Mukuni in Tete-jeziku. Upam, da mi bo mogoče poslati rokopis do konca aprila č. o. Kraupa.

Apostolski vikarijat Zgornji Nil.

Iz razvalin klije novo življenje!

Gotovo bo zanimalo naše čitatelje novo probujenje njim že znanega mladega misijona v Asumbi, katerega smo v začetku vojske morali zapustiti in so ga takrat urojenci popolnoma opustošili, poškovali vsa poslopja ter jih deloma požgali. — Vsled neutrudljive velikodušnosti naših dobrotnikov pa je bilo naši Družbi mogoče ubogim misijonarjem prihiteti na pomoč, ko so pričeli z obnovitvijo misijona. Njim tedaj gre za Bogom v prvi vrsti zahvala, ki jo o. Scheffer izreka naši vrhovni voditeljici v sledečem pismu.

Asumbi, 13. decembra 1915.

Vaše blagorodje!

Danes mi je prinesel poštni sel Vaše tako zaželjeno pismo in z njim pismo banke, katera mi poroča, da se je vplačalo ondi za naš misijon v Asumbi 609'31 rupij. Ni mi mogoče z besedami izraziti globoke hvaležnosti, ki napolnjuje pri tem poročilu moje srce — hvaležnosti do Boga, ki je vedno najbliže, kadar je sila najhujša, hvaležnosti do Vas in Vaše dobrote, ki ste orodje božje dobrotljivosti proti nam. Prosili bomo Vsemogočnega, naj Vam stotero poplača, kar storite za uboge pogane in za nas. Sedem katehumenov, kateri bodo

o božiču prejeli sv. krst, bo še prav posebno molilo za Vas, blaga naša dobrotnica.

Znano Vam je, kako se nam je godilo ob začetku vojske, zato mi tega ni treba ponavljati. Hočem Vam torej poročati samo o obilnem blagoslovu, katerega nam Vaše velikodušno darilo dela tako dragoceno in potrebno. — Ob času mojega poročila 1. septembra 1914 smo imeli v našem misijonu Asumbi, kateri takrat še ni obstojal eno leto, komaj 43 katehumenov, 11. istega meseca smo morali zapustiti v noči našo naselbino ter potovati enajst ur, da smo prišli na varno ozemlje. Cela misijonska postaja je bila oropana, več poslopij razdejanih. Pričeti smo morali torej čisto na novo, zaupajoč na božjo previdnost, in posledica tega je, da imamo sedaj v glavni postaji samo 130 katehumenov in mnogo več še na zunanjih postajah. — Ko smo se vrnil, se nam je reklo, da smemo pač pričeti misijonsko delovanje, vendar na našo odgovornost. Pa kar se tvega za ljubega Boga, to Bog tudi bogato poplača.

Ustavili smo začasno naše stavbe, pričelo me je že nekoliko skrbeti, kajti število katehumenov se množi in tako potrebujemo novih prostorov. Toda Vi ste mi odvzeli veliko skrb. Po božiču bomo najeli nekaj rokodelcev, da pripravijo bivališča za katehumente, in prepričan sem, da jih bodo isti kmalu napolnili. V ustih nekaterih bo Asumbi velika misijonska postaja in z božjo pomočjo bo tudi misijonsko delo temu primerno naraščalo. Ako bodo naš premilostljivi škof ob svojem prihodu imenovali misijon v Asumbi krepko dete, jim bodem rekel, da je Vaša velikodušnost in ljubezen tega otroka tako zredila. Oni poznajo to za začetne postaje tako izvrstno hrano in ne bodo presenečeni.

Ponavljam, da ne morem svoje hvaležnosti za velikodušno in pravočasno pomoč izraziti z besedami, pa nadomestiti hočem to s tem, da položim vsako jutro svojo zahvalo, ki Vam jo dolgujem, na pateno pri najvišji daritvi in to hočem storiti v posebni meri pri polnočnici na sveto božično noč.

Pisma misijonarjev.

(Došla od 1. junija do 1. avgusta 1916.)

Škof Simon, apostolski vikar, Pella, 20. aprila (poroča o misijonu Rietpoort in njenih podružnicah Stof Kraal in Lepelfontein. Ta misijon je izpostavljen največji bedi, tako da misijonar pogosto bridko joka, ker ne more vselej pomagati svojim ovčicam).

O. Méraud, Memni, Obrežje slonove kosti, 26. aprila (se zahvaljuje za ponovno denarno podporo, katera mu omogoči končati zidanje njegove misijonske cerkvice, ter nadaljuje: „Vaša pomoč mi je došla v trenutku, ko so moji kristjani in katehumeni izpostavljeni podlim napadom in ščuvanju nekaterih sovražnikov sv. Cerkve, kateri vidijo v razširjanju sv. evangelija nevarnost za sebe in svoje namene. Vendar, hvala Bogu, vsi naši kristjani in katehumeni so ostali zvesti. Vsemogočni nam daj svojo pomoč in nas ohrani v svoji ljubezni!“)

Škof Girod, apostolski vikar, Mayumba, 19. marca (se nahaja med svojimi gojenci, malimi in velikimi semeniščani, svojimi postulanti in novinci, katerih slednje hoče vzgojiti v redovne brate-lajike. Ti dve napravi sta njegova nada za prihodnost; kajti z ozirom na nove delavske moči v vinogradu Gospodovem ne more pričakovati pomoči iz Evrope).

O. Raux, Katende, Uganda, 25. marca (potrebuje okrog 1850 Fr. za zidavo nekaterih novih stavb in popravo starih poslopij).

O. Vester, Nagalama, Zgornji Nil, 23. aprila. („Upajmo, da podeli ljubi Bog svojo milost našim napravam tukaj v Ugandi, pa tudi Vam in Vašemu delu, da nam morete mnogo prihodnjih let prav izdatno pomagati. Veselilo Vas bo slišati, koliko smo od septembra 1915. do februarja 1916. v postaji Nagalama z božjo pomočjo dosegli. Krstov je bilo sicer samo 153 (radi osepnic, ki so tu zelo razsajale in zahtevale mnogo žrtev), porok 10, spovedi 11.498, sv. obhajil 20.677, prvoobhajancev 31. Vse te spovedi in ta sv. obhajila so se vršila v naši stari, iz ilovice in bičevja spleteni cerkvici, ki preti vsak čas se porušiti, dočim je naša velika cerkev, katera bo sezidana iz posušene opeke, še daleč od dovršitve. Ob veliki noči smo zopet imeli 2600 obhajancev, v stari cerkvi pa ima prostora komaj 800 ljudi. Zato radi večje časti božje vroče priporočam to zadevo velikodušnosti Vaših in mnogih čitateljev „Odmeva“.)

O. Leroige, apostolski prefekt, Bourouadou, 22. aprila (prosi za tisk katekizma v jeziku urojencev).

Škof Neville, apostolski vikar, Zanzibar, 10. maja (se zahvaljuje za podporo, prosi denarja, da more odkupiti deklice, prodane poganom, ter jih poročiti s krščanskimi mladeniči).

O. Rault, Mangu, Zanzibar, aprila. („Imamo še samo dvanajst duhovnikov v vikarijatu, ki je veliko večji ko cela Francoska.“)

Nadžkof Agouard, apostolski vikar, Brazzaville, 28. aprila. („Kljub vojski naše naprave prav tolažilno napredujejo in veliko noč smo obhajali prav sijajno. Žal, da nam primanjkuje sredstev in radi mobilizacije tudi osobja. Da odpomorem

pomanjkanju evropskih moči, sem ustanovil malo semenišče, ki tako vrlo napreduje, da sem prisiljen staviti novo poslopje za svoje učence. Ker opravljamo vsa stavbena dela, nam ne bo delalo prevelikih stroškov; toda vsekako moramo kupiti razne okove in železne strehe, ki naj nas obvarujejo pred vsakoletnimi požari... Ni li vzgoja domače duhovščine temelj vsakega misijona?"

O. Wolters, Villa Maria, Uganda, 4. maja. („Ker nam je strašna vojska dohodke in pomožna sredstva iz Evrope precej zmanjšala, je bil naš premilostljivi škof prisiljen, kristjanom svojega vikarijata naložiti davek za bogočastje. Oni dobro vedo, da ne mislimo s tem obogateti, saj imajo dovolj dokazov o nesebičnosti svojih misijonarjev; vedo, da bo njih prispevek služil vzdrževanju misijonskih naprav, katere bi drugače morale propasti. Trdno upamo, da ljubi Bog obudi v srcih naših kristjanov isto velikodušnost, s kakršnim so jim evropejski kristjani od nekdaj dajali tako lepe zglede.“)

Škof Streicher, apostolski vikar, Villa Maria, 4. maja (pravi, da si misijonarji na vseh postajah prizadevajo zabraniti propad, kateri povsod preži na njih apostolsko delovanje).

Škof La rue, apostolski vikar Chilubula, Nyaza - dežela, 4. aprila. („Od 1. avgusta l. 1914. ni prejel naš vikarijat niti najmanjše podpore ali česa drugega iz Evrope. Vrhutega mu je v nemški Vzhodni Afriki bilo zaplenjenih kot vojni plen okrog 250 zabojev v vrednosti 30.000 kron. Na severu vikarijata so morali domačini prehranjevati vojaštvo; posledica tega je bila velika lakota zlasti ob obmejnih krajih. Po dveh mesecih te lakote smo šteli že okrog 500 žrtev, ki jih je zahtevalo pomanjkanje.“)

O. Védrines, predstojnik velikega semenišča v Katingondo, Uganda, 4. maja. („Po kratkem presledku bodo višji redovi zopet zastopani... Trenutno se nahajajo v našem velikem semenišču le gojenci z nižjimi redovi, toda 29. junija dobimo najmanj enega subdijakona in od tedaj se bodo višji redovi nepretrgano nadaljevali. Vse naše mlade levite vodijo najblažji nameni in četudi vsi ne dosežejo svojega cilja, imamo vendar to tolažbo, da ne zapusti nobeden na nečasten način našega zavoda. Vašim pobožnim molitvam priporočam tudi za čas njihove poskušnje šest naših novih semeniščanov z nižjimi redovi, ki nas julija meseca za dve leti zapustijo. Na njih mesto pride šest do osem dijakov-modroslovcev. Naše semenišče napreduje vsako leto; žal, da ta naraščaj, sicer tako oveseljujoč, vedno bolj obtežuje našo revno blagajno... Z veseljem Vas bo tudi navdalo poročilo, da se moj prednik,

o. Franko, tačas nahaja na potu v Rim, da izroči na pristojnem mestu akte o naših častitih mučenikih.

Škof H u y s, škof - koadjutor, Baudouinville, Kongo, 24. aprila (se zahvaljuje. Že dve leti ne dobivajo nobenega živeža iz inozemstva).

O. D a n t i n, apostolski prefekt, Bétafo, 11. maja (prosi da se mu naklonita ena ali dve ustanovi za zamorske semeniščane).

Škof B i e r m a n s, apostolski vikar Nzambya, Zgornji Nil, 9. maja. („Tukaj še gre vse precej dobro, čeprav tudi mi močno čutimo vpliv vojske. Cena vseh življenjskih potrebščin je izredno velika. Veliko število mojih kristjanov in katehumenov se tukaj na ta ali oni način udeležuje vojske. Trije moji duhovniki so nastavljeni kot vojni kurati, le eden oskrbuje dušno pastirstvo v bolnišnici. Jutri nastopim svojo birmsko in vizitacijsko potovanje ter upam biti kmalu po binkoštih zopet doma.“)

O. M a c L o o n e, Kampala, Uganda, 1. maja. („Vprašujem se, ali Vam bo mogoče mi poslati nekoliko denarja kot prispevek za obleko in vzdrževanje precejšnjega števila malih popolnoma osirotelih črnih otročičev. Ako jih namreč kmalu ne sprejmemo v svoje varstvo, nas bodo protestantje prehiteli in veliko število teh malih dušic bo izgubljenih za našo sv. vero.“)

O. B a n n w a r t h, Ubiaja, Nigerija, 1. maja (prosi botrinskih darov za krščence).

Sr. M a r c e l a, Nagalama, Zgornji Nil, 4. aprila (prosi v imenu svojih malih nujne pomoči, da bo mogoče postaviti potrebna poslopja, ki naj bi služila kot ločena stanovanja za dečke in deklice, ki so drugače izpostavljeni veliki nevarnosti, da padejo nazaj v poganstvo, ako ne bodo dobro utrjeni v sv. veri. To pa se ne more doseči drugače, kakor da bivajo otroci nekaj let v misijonu in za to je treba primerne stanovanja).

O. S c h o e m a k e r, Namilyango, Uganda, 26. aprila. (Kljub težkim časom poskušnje misijonsko delo krepko napreduje.)

O. p. K r o l i k o w s k i, apostolski prefekt, Heirachabis, Zahodna Afrika, 17. aprila. („Smo v velikem tednu. Toda oh, ni nam mogoče, krasnih obredov v naši kapelici letos opravljati z isto slovesnostjo kakor drugekrati, ker nam je bilo ob času vojske vse ukradeno. Ob našem povratku v Heirachabis smo našli le prazne hiše in prazno kapelico in sedaj nimamo drugega kakor to, kar smo ob begu iz Heirachabisa mogli vzeti seboj. Toda četudi smo sedaj zelo revni, nam je vendarle v

veliko tolažbo, da še nikdar nismo imeli toliko urojencev v našem misijonu kakor sedaj. Prišlo je namreč mnogo poganov in protestantov, ki so prosili za pouk v sv. veri. Sam sem tukaj in imam mnogo dela. Naša kapelica je ob nedeljah tako polna, da mora polovica ljudi ostati zunaj. Ker je majhna in stara, sem prisiljen zidati v Heirachabisu novo cerkev, katera bo vredna glavne postaje cele prefekture. Naša ljuba Mati dobrega sveta, varuhinja naše kapelice, mi mora pomagati. Močno se tudi zanašam na Družbo sv. Petra Klaverja. Upam, da bo vojske kmalu konec ter mi bo mogoče zbirati potrebni denar, da morem 11. septembra 1917, ob 25 letnici svojega mašniškega posvečenja, položiti temeljni kamen novi cerkvi. To bi bil lep spominski dan za mene in moje vernike.“)

O. Reezinck, Kamuli, Zgornji Nil, 18. aprila. („Več katehistov, in sicer oženjenih katehistov, to je naš klic v sili! Kajti le ti imajo potrebni vpliv, da spreobrnejo pagane in obdrže naše kristjane na pravem potu. A kakor sem Vam že zadnjič omenil, mi dela velike težave skrb za njih doto. Kje naj vzamem 160 frankov za vsakega, da mu pomorem do lastnega gospodarstva?“)

O. Morris, Jinja, 4. aprila (se ganjenega srca zahvaljuje za prejeto podporo za cerkev sv. Jožefa, katera je došla ravno zadnjega marca, ko so mali otroci v misijonu cel mesec prosili sv. Jožefa, naj pošlje dobrotnika, kateri bi pripomogel naši cerkvi do kovinske strehe“).

Sr. Franciška Aleksis, Pella, reka Oranje, 18. maja. („Velikonočne praznike smo prav lepo obhajali. Večina naših kristjanov je prejela sv. obhajilo. To je misijonarjem bogata odškodnina za žrtve, storjene za dobrobit tega ubogega ljudstva. V gmotnem oziru nas tlačijo zopet velike skrbi. Ker ni zadostno deževalo, odhajajo naši katoličani iskat pašnikov za svoje črede. Toda žal, suša vlada tudi v drugih krajih, in ako nam Bog ne pomaga, bodemo v kratkem trpeli veliko pomanjkanje. Tudi vojska se pri nas čuti vedno bolj; v trgovinah skoro ni več dobiti potrebnih stvari in vse se je grozno podražilo.“)

O. Roemelé, Nzambya, Zgornji Nil, 12. maja. („Rad bi prosil za enega naših črnih učiteljev. Zaročen je z neko deklico, katero ljubi že tri leta; a ker nima nobene plače, ne more dati nevestinemu očetu zahtevane odkupnine, namreč okrog 160 kron. Rekel sem mu, naj Vam sam piše in tako prilagam njegovo pismo svojemu.“)

O. Mousset, Ambohimazina, 29. decembra (ima velike izdatke za misijon Alakamizy, kateri, čeprav šele ustanovljen, šteje že 127 novokrščencev).

O. Belani, Egoji, Kenia, 30. aprila (se zahvaljuje; poudarja težkoče z ozirom na ženitev svojih katehistov, kateri so večinoma zelo revni in si ne morejo prihraniti kupne vsote, ki jo poganski starši zahtevajo za svoje hčere — navadno okrog 600 kron).

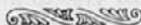
O. Biegner, Emavs, Južna Afrika, 6. maja (pošilja prepis listine, v kateri angleška vlada vsem misijonarjem marijanhilskega misijona zagotavlja popolno varnost, dokler ostanejo nepristranski).

Škof Delalle, apostolski vikar, 10. januarja (se zahvaljuje).

O. Spence, Nyenga, Zgornji Nil, 28. novembra. („Težko je dandanes česa prositi, kajti kdo ve, če s tem ne prikrajša podporo še bolj potrebnemu sobratu. Neštevilne so vedno naraščajoče težkoče, vendar z božjo pomočjo premagljive. Da Vam jih kratko naštejemo: Cerkvena streha je poškodovana, šolsko poslopje je premajhno, plačati treba katehiste; pa to so le malenkosti v primeri z velikim navalom katehumenov, ki trumoma prihajajo v misijonsko postajo in za katere nimamo še nikakih stanovanj.“)

Škof Carrara, apostolski vikar, Asmara, Eritreja, 6. junija (poroča, da pošilja Družbi dvoje novih del, ki so izšla v njeni tiskarni. Namreč molitvenik v Tigrai- in Ghese- jeziku za zasebno rabo domačinom, kateri vsebuje 11 pesmi, ki jih katoliški Abesinci rabijo pri verskih vajah etijopske liturgije, ter prvo številko novo izhajajočega časopisa v Tigrai- jeziku z naslovom: „Pravi prijatelj abesinskega ljudstva“: Ako mu bodo dopuščala sredstva, namerava prečastiti gospod vikar izdajati vsak mesec 10 strani obsegajoči zvezek.)

O. Kerkhoff, Nagalama, Zgornji Nil, 15. novembra. („Močen vihar je zelo poškodoval našo misijonsko postajo, strgal hišam strehe in porušil del zidovja nove cerkve.“)

Kratki misijonski dopisi.

Apostolski uspehi na „Obrežju slonove kosti“ v vojnem letu 1915. Škof Moury, apostolski vikar imenovanega misijona, piše iz Moouso 28. februarja t. l. grofici Ledóchiowski: „Kako se Vam pač naj zadostno zahvalim, gospa grofica, za Vaše velike podpore v tako nesrečnih časih, kakor jih zdaj živimo, ko je pomoč vedno redkejša. Zares, za to je treba vse

Vaše neumorne vnetosti za afrikanke misijone, da lahko vršite taka čuda. Vkljub pomanjkanju delavcev — ostaja mi samo 6 duhovnikov za oskrbo mojega vikarijata — vkljub znatnemu pomanjkanju pomožnih sredstev se sedaj v našem dragem misijonu več dobrega stori kakor kdaj poprej. Leto 1915. se šteje k najuspešnejšim in tudi v tekočem letu upamo imeti dobre

uspehe. V preteklem letu smo imeli 522 krstov, dočim je v letu 1914. vpisanih samo 110. Število odrastlih krščencev se je zvišalo od 77 na 231. Te številke govore same dovolj. Kdo bi tukaj ne videl blagoslova božjega in kdo bi ne bil v dnu duše ganjen zbog tolike pozornosti od strani božje previdnosti!"

Vedno ista tožba! O. Thommerel opisuje v nekem pismu iz Sv. Monike, dežela Bazuto, naši vrhovni voditeljci težko stališče, katero zavzema katoliški misijon nasproti anglikancem. On piše 28. februarja 1916 o svoji novoustanitvi v Potmainu, kakor sledi: „Delo napreduje; mi imamo 50 otrok v šoli in tudi odrastlih se vedno več spreobrne. Žalibog da nam nepravljajo anglikanci zlasti kar se tiče naše šole, mnogo neprilik. Nekaj mesecev za menoj so dobili prostor, kjer bodo zidali za svoj misijon. Kakor naša je bila tudi njihova šola od vlade potrjena in sedaj zidajo precej veliko cerkev, kjer si bodo gotovo na vse načine prizadevali, da bi ljudstvo odtujili našemu misijonu. Jaz bi tudi rad zidal hišo, ki bi mi služila kot cerkev in šola obenem, da bi s tem postavil jez krivovercem, a manjka mi sredstev. Gospa grofica, sedaj vidite, da mi dela ne zmanjkuje, a sredstev nimam, da bi z njimi delal za čast božjo in zveličanje duš.

Suša, ki daje povod težkim skrbem, vlada v Rodeziji, kakor piše o. Casset, S. J., naši vrhovni voditeljci 12. februarja t. l. iz Chikumi: „Nekaj popolnoma izvanrednega, da, čudo božjega varstva je, da Vi svoje delo v sedanjih razmerah lahko nadaljujete. — Po deževnem času homo zidali samostan za sestre naše ljube Gospe, in sicer popolnoma v zaupanju na božjo previdnost, ker manjkajo nam potrebna sredstva. Skušamo se preživiti s pridelki najete zemlje, a vsak promet je ponehal. Vse je zelo drago, 100 frankov ena vreča

moke. — Pri nas vlada suša, ki nas močno vznemirja. Ako ne bo kmalu dežja, je vsaka žetev uničena. Doživel sem tri leta lakote v Empanjeni in upam, da me bo Bog čuval pred enaki. Bilo je nekaj groznega, a zdaj bi bilo še veliko hujše zaradi vojske. In te, Domine, sperravi!"

Zdravje, velik božji dar! Da, tega božjega daru je zdaj prevsem treba misijonarjem. Kako naj drugače opravljajo svoje, včasih ogromno delo? Kako naj prevzamejo še delo onih, koje jim je iztrgala vojska? Molimo, da jim Bog ohrani ta zaklad! — O. Vacheret iz Abomeja piše 10. februarja 1916 naši vrhovni voditeljci sledeče: „Vašemu nepričakovanemu, tisočkrat dobrodošlemu milodarju se imam zahvaliti, da sem vse naše nam tako drage naprave v Abomeji, Bohiconu in okolici ohraniti mogel: misijon sam zase, naselbino črnih sester, imenovane „ponižne deklice ubogih črncev“, svobodna vas Vilers-Ville, dve glavni, dve stranski postaji i. t. d. O vseh teh napravah Vam hočem nekoliko poročati; vendar za nekoliko časa moram odložiti, ker koncem tega meseca pričakujemo gospoda škofa, ki bo več kot 60 oseb, starčke, starke in mlade ljudi birmal. In jaz sem že 8 mesecev sam tukaj, medtem ko so prej delovali tukaj trije misijonarji. Moja sobrata, o. Girerd in o. Ray, sta bila vpoklicana; jaz sam sem 51 let star, od kojih sem 26 preživel v Afriki, a ljubi Bog mi daje zdravje, ki je tako potrebno, in On mi daje tudi sladke tolažbe.“

Rim. Naslednikom 29. septembra 1915 umrlega škofa Bernardina Clark v Port - Viktoriji (Suychelleotoki) je Njegova svetost sv. oče Benedikt XV. imenoval preč. o. Janeza Damaščana (Jurija Lawachane). Novoizvoljeni škof je rojen leta 1849. v Vovray - Bornes, škofije Annecy, in pripada savojski kapucinski provinciji.

Kaj je Družba sv. Petra Klaverja?

Družba sv. Petra Klaverja je pomožna družba za podporo katoliških misijonov in rešitev sužnjev v Afriki.

Katerih sredstev se poslužuje v dosego svojega namena? Živahne propagande v besedi in pisavi, da seznanijo katoličane v domovini z blagonosnim delovanjem misijonarjev, z njih potrebnostmi in težavami, ter jih navdušuje, da molijo za misijone, jih podpirajo z miloščino, in vzbujajo novih poklicev za vinograd Gospodov.

Kako je urejena

ta pomožna družba? Deli se v sledeče vrste udov: a)

Notranji udje, sodalke sv. Petra Klaverja, imenovane tudi „Pomožne misijonarke za Afriko“, ki so si za svojo življenjsko nalogo izvolile izključno le pomožno delo za Afriko in živijo v Družb. hišah življenjske dela, žrtev in molitve. — b)

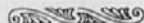
Zunanji udje, kateri delovanje sodalk podpirajo v toliko, kolikor jim to dopuščajo njihove razmere in stanovske dolžnosti. — c) Pospeševalci in pospeševaljice, ki prispevajo letno 2 kroni in ki po svojih močeh podpirajo Družbo z nabiranjem naročnikov za Družbine časopise itd. — d) Sodelujoči z letnim prispevkom 50 vin. ali, če so otroci, z letnim prispevkom 20 vin.

Katere duhovne dobrine uživajo različni udje Družbe sv. Petra Klaverja? Papeža Leon XIII. in Pij X. sta podelila vsem udom obilo odpustkov. Razen tega je Družba v zvezi z drugimi misijonskimi družbami in je tako sodelujoča vseh dobrih del in molitev številnih misijonarjev in misijonskih sester. Končno so vsi udje deležni 482 sv. maš, ki jih afrikanški misijonski škofje in njih misijonarji bero po njihovem namenu.

Kje se dobe natančnejši podatki o Družbi sv. Petra Klaverja? Pri vrhovni voditeljici Družbe sv. Petra Klaverja, grofici M. Ter. Ledóchowski, tačas v Solnogradu, Dreifaltigkeitsgasse 12, ali pri podružnici Družbe sv. Petra Klaverja. Ljubljana, Pred škofijo 8.

Marijina kapela na vrtu misijonskega zavoda Družbe sv. Petra Klaverja, Marija Sorg pri Solnogradu.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

Solnograd. V petek, 22. septembra. Da se misijonska misel in delovanje Družbe sv. Petra Klaverja razširi v daljne kraje, se je v Solnogradu, enako kakor v drugih mestih, ustanovil izvrševalni odbor Družbe. Knezoškofijski ordinarijat je preč. g. dr. Fiala, profesorja bogoslovja, določil istemu za duhovnega svetovalca. Predsedništvo je prevzela gospa grofica Marija Ueberacker. Pod vodstvom častne predsednice, nje c. in kr. Visokosti gospe nadvojvodinje Marije Kristine, se je danes v dvorani Družbe sv. Petra Klaverja, Dreifaltigkeitssgasse 12, vršila prva odborova seja, katere se je udeležilo devet odbornikov. Grofica Ledóchow-ska je v kratkih potezah razložila namen in cilj tega odbora, nakar je sledilo posvetovanje o izvršitvi praktičnih nasvetov. Kot redni dan se je določil vsak prvi petek v mesecu.

Glasovi iz kroga naših čitateljev.

Tudi vojna žrtev! Neka dobrotnica iz T. nam pošilja 21 kron, katere je prejela od neke redovnice kot zbirko njenih učencev. Sestra T. je postavila na mizo nabiralno pušico za zamorčke opozarjajoč otroke, da ni umestno v težavnih vojnih časih kupovati sladkarij. Rajši naj prihranjene novce darujejo v prid ubogih zamorčkov. V kratkem času se je na ta način nabralo 21 kron. Kaj ne, kako lepa je ta vnema naših malih! Bi li ne bilo mogoče, meseca novembra v spomin naših rajnih, zlasti padlih junakov, posnemati ta zgled. Postavimo si enako pušico na očiten prostor, ter se v mesecu vernih duš vprašajmo pri vsakem izdatku, je li res neobhodno potreben. Ako ne, hajdi z njim v pušico kot misijonska miloščina združena z dobrim namenom, da sprejme ljubi Bog to delo usmiljenja v pomoč ubogim dušam v vicalih in jih reši iz očiščevalnega ognja. To, dragi mi, bi bila vojna žrtev, ne sicer za naše na bojnem polju se boreče vojake, ampak za padle, katerim toliko *solgujemo*. Kaj bi bilo z našo očetnjavo, kaj z nami danes, ako bi ti junaki ne žrtvovali svojega življenja! Spominjajmo se jih torej v tem mesecu, ko nam kličejo iz očiščevalnega ognja: „Usmilite se nas, usmilite vsaj vi, prijatelji naši, ker roka Gospodova nas je zadela“. (Job. 19, 21.)

Popolni odpustek, ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca novembra.

30. novembra, na god sv. apostola Andreja.

Pogoji: Vreden prejem zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obisk cerkve, molitev za razširjanje sv. vere in po namenu sv. očeta.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

ime: **Jožef** 24 K, N. N. botrinski dar dečka na ime: **Jurij** in deklice na ime: **Katarina** 50 K, po preč. g. sup. Fr. Javšovec botrinski dar dečka na ime: **Jožef** 25 K, L. Čelik za odkup in botrinski dar deklice na ime: **Marija** in dečka na ime: **Jožef** 100 K, A. Terjašek botrinski dar deklice na ime: **Roza** 25 K.

Kot šopek presv. Srca Jezusovemu za ustanovo seminarista: M. Bostjancič 4 K, A. Grizon nabrala 14 K, N. N. 5 K, J. Dušej 2 K, J. Grom nabrala 36 K, po T. Ferlež: Neimenovan 6 K, T. Jermovšek 5 K, L. Francelj 2 K, G. Zavodnik 2 K, M. Raspor 2 K, I. Raspor 1 K, R. Tomažič 1 K, A. Hropot 10 K.

Kot šopek presv. Srca Jezusovemu za vzdrževanje katehistov: A. Grizon nabrala 14 K, A. Jansa 2 K, M. Meden 1 K, M. Kostaževič 5 K, A. Sajovic nabrala 2 K, N. N. 5 K, M. Vukšinič 26 K, K. Mohar 1 K, J. Dušej 2 K, A. Hropot 20 K, preč. župni urad Stara Loka 25 K, N. N. 20 v, R. Eregdi nabrala 15 K 78 v, M. C. 3 K, Tretjerednice Gorjanske skupščine nabrale 18 K, J. Grom nabrala 36 K, preč. g. župnik F. Krošelj 5 K, K. Brejc 10 K, M. Skrinjor 2 K, N. N. 1 K, F. Semolič 20 v, T. Kmet 2 K, M. Bobnar 2 K, M. Lovšin 10 K, N. N. 2 K, G. Zavodnik 2 K, preč. župni urad Šmarije na Kranjskem: III. red. sv. Franciška 48 K, M. Male 10 K, J. Einspiller 20 K, M. Drobež 5 K, M. Antončič 200 K, N. Laznik 2 K, T. Jurčak 1 K, J. Nareks 1 K, T. Nareks 1 K, T. Terjašek 1 K, M. Terjašek 1 K, N. Terjašek 1 K 50 v, A. Terjašek 5 K, B. Terjašek 15 K, preč. g. nadžupnik I. Lenart 6 K, J. Frass nabrala 15 K 20 v, J. Strelec 40 v, M. Čuš 30 v, T. Čuš 40 v, J. Šamperl 5 K, M. Podhvojnig nabrala 16 K 40 v, A. Koren 2 K, J. Montana 20, N. Ljubisič 20 v, Plesnik F. 7 K.

Za kuh. sv. Antona: N. N. 1 K, N. N. v zahvalo 2 K, A. Kučar 2 K, E. Fürich nabrala 6 K, A. Benko 2 K, J. Novak 1 K, B. Rousz 1 K, J. Horvath 1 K, J. Kolencz 1 K, F. Kaltnekar 1 K, J. Hrast 10 K, zavod Jozefinim 7 K 50 v, Kastelc 70 v, Peternel 20 v, M. Igljič 2 K, A. Žabret 2 K, M. Zakotnik 2 K, I. Ronko 4 K 80 v, N. Vivoda 40 v, A. Kocjan 2 K, F. Semolič 40 v, A. in A. Korošak 40 v, J. Jencič 20 K, preč. g. župnik K. Presker 16 K 22 v, M. Pikec 2 K, Motore 1 K, preč. g. J. Palir 2 K, N. N. 2 K, I. Remškar 1 K, N. N. 60 v, K. Igljič 10 K, po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od neimenovane osebe 3 K, J. Perkan 5 K, F. Lovšin 3 K, K. Ozebek nabrala 3 K, N. N. 6 K 20 v, A. Zarnik 14 K, N. N. 1 K, A. Trboče 40 v, B. Gerič 2 K, Dominko k t prošnja 2 K, M. Tomc 1 K, M. Tomc 1 K 80 v, K. Premru 3 K, N. N. 70 v, F. Mihelčič 16 K, po M. Skwarce 80 v, F. Medved 2 K, H. Trobina 1 K, A. Steiner 1 K, J. Kunšič 2 K, A. Seljak 5 K, J. Blažič nabrala 11 K 30 v, T. Lenard 5 K, E. Dolinšek 2 K, U. Male 4 K, M. Ogriz 1 K, M. Male 5 K, M. Dolšek 2 K, U. Orešnik 5 K, C. Zgojznik 1 K, M. Žibret 2 K, A. Kot 30 K 60 v, M. Kodela nabral od celjskih dobrotnikov 30 K, A. Naigerlič v zahvalo 4 K 40 v, N. N. 2 K, po I. Pohleven 1 K, Z. Krajsiž 1 K, N. N. 2 K, preč. g. sup. Fr. Javšovec 47 K, E. Dolenc nabrala 3 K 20 v, T. Jurčak 1 K, B. Terjašek 2 K, E. Gregor 2 K, A. Božičko 2 K, L. Črešnik 5 K, J. Žnidarsič 1 K, N. Zemljčič 10 K in nabrala 7 K 40 v, Kosec 1 K, A. Kralj v zahvalo za srečno vrnitev iz vojske 2 K, K. Jerončič 1 K, A. Koren 2 K, M. Raspor 1 K, I. Raspor 1 K, R. Tomažič 1 K, M. Raspor 40 v, T. Kastelič 3 K.

Za Klaverjev vinar: M. Male nabrala 10 K 80 v, F. Končan nabrala v tobačni tovarni 6 K 80 v.

Za zvezo otrok za Afriko je bilo nabranih 14 K 37 v. (Natančneje glej v Zamorskem otroku!)

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih oseb 12 K 5 v, je bilo nabrano po: A. Kučar 8 K, Zupan 4 K, N. N. 21 K, E. Fürich 4 K, A. Horvath 14 K, M. Kaučič 2 K, Kastelc 17 K, Peternel 2 K, Primc 2 K, K. Dužnik 3 K, T. Černe 7 K, Petelin 6 K, K. Mohar 6 K, M. Pallik 12 K, M. Ovičaj 3 K, preč. g. župnik D. Smircič 7 K, J. Stular 2 K, J. Novak 2 K, R. Eregdi 40 K, H. Sušnik 6 K, M. Mihelič 12 K, M. Tomašević 18 K, M. Bunjevac 50 K, I. Remškar 4 K, F. Kontan 2 K, po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega 28 K, J. Petrovc 10 K,

M. Vider 19 K, Hvastja 2 K, Plavec 2 K, St. Jagodic 33 K, B. Pavlič 10 K, A. Mandelc 20 K, M. Habič 5 K, M. Bobnar 2 K, Bengalia 6 K, A. Polajžer 3 K, Zarnik 2 K, J. Breznikar 45 K, M. Lovrenčič 4 K, M. Cotman 2 K, H. Trobina 5 K, M. Steiner 9 K, J. Blažič 2 K, preč. g. sup. F. Javšovec 140 K, M. Meh 14 K, F. Bučik 4 K, J. Pravar 4 K, I. Pohleven 4 K, E. Dolenc 2 K, A. Rajter 4 K, E. Gregor 2 K, N. Zemljč 17 K, zavod Jozefinum 7 K.

Za misijonsko zvezo: A. Stevanec 60 v, M. Teršek 50 v.

Za Klaverjevo družbo: Križman 2 K, dve neimenovani osebi 2 K, T. Lenard 2 K.

Podporniški prispevki: M. Glavač 2 K, P. Novinschek 1 K, M. Seštak 6 K, M. Bohun 2 K, M. Korpar 2 K, H. Trobina 2 K, F. Pocajt 2 K, F. Bučik 2 K, M. Drobež 5 K.

Poslano v predmetih: Dekliška Marijina družba v I. Veliko znamk in stanijola.

Memento za umrle.

† Častita sestra **Andreja**, soustanoviteljica misijona v Landani, umrla istotam aprila meseca 1916, v 76. letu svojega truda in zaslug polnega življenja.

Miloščina za naše rajne.

Ako tujemu beraču radovoljno podarimo milodar, koliko več sočutja bomo pač imeli s trpečimi dušami v vicah, zlasti s tistimi, katere so nam bile v življenju ljube in drage.

Bodimo torej sv. katoliški Cerkvi hvaležni, da nam z daritvijo sv. maše ponuja neprecenljivo sredstvo, olajšati in skrajšati njih trpljenje v očiščevalnem ognju. Da pa postanejo deležne kar največ sv. maš, dajmo jih vpisati v Družbi sv. Petra Klaverja kanonično ustanovljeno

„Mašno zvezo za Afriko“

kjer se za vse udeležence, žive in mrtve, vsako leto bere **300 sv. maš.**

Pogoj sprejema je **enkratna** pošiljatev imena osebe, katera se želi vpisati, in **enkratni** prispevek K 1.— podružnici Družbe sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Pred škofijo 8, II. Vsi prispevki se pošljejo afrikanskim misijonom.

O hitimo torej ubogim dušam, zlasti onih junakov, ki so dali svoje življenje za domovino, na pomoč, kakor tudi afrikanskim misijonom, kateri sedaj z nami vred trpe posledice strašne vojske.
